

בש"פ 7422/22 - מדינת ישראל נגד קונסטנטין בורובסקי, מועתז אבו בלאל- פורמלי, מחמוד אבו בלאל- פורמלי, אבידן אינדפורקר- פורמלי, ניקיטה קוזלוב- פורמלי

בבית המשפט העליון

בש"פ 7422/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. קונסטנטין בורובסקי
2. מועתז אבו בלאל- פורמלי
3. מחמוד אבו בלאל- פורמלי
4. אבידן אינדפורקר- פורמלי
5. ניקיטה קוזלוב- פורמלי

בקשה להארכת מעצר של המשיב 1 לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"א בחשון התשפ"ג (15.11.2022)

בשם המבקשת:

עו"ד עינת גדעוני

בשם המשיב 1:

עו"ד נועם בונדר

החלטה

1. לפני בקשה ראשונה לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של משיב 1 ב-90 ימים החל מיום 13.11.2022 או עד מתן פסק דין בת"פ

עמוד 1

28145-02-22 - לפי המוקדם.

2. תחילה יוער, כי נוכח המועד ממנו התבקשתי להאריך את מעצרם של המשיבים, ובשים לב למועד שנקבע לדיון בבקשה, הוריתי בהחלטתי מיום 06.11.2022 על הארכת מעצרם של המשיבים עד למתן החלטה אחרת. עוד יצוין, כי מאז מתן החלטתי, משיבים 3-4 נתנו הסכמתם להארכת מעצרם; ודינם של משיבים 2 ו-5 בתיק העיקרי נגזר, כך שביחס אליהם, הדיון בבקשה התייתר. בהתאם לכך, נותר לדון אך בעניינו של משיב 1.
3. בתמצית, אציין שמדובר בכתב אישום שהוגש נגד המשיבים כולם, המייחס להם עבירה של תקיפה וחבלה ממשית על-ידי שניים או יותר, לפי סעיף 383(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
4. לפי המפורט בכתב האישום, המשיבים תקפו את המתלון עת ששהו כולם בכלא תוך כדי שריצו עונשי מאסר. תחילה, משיב 1 חבט בפניו של המתלון באמצעות ידו, ומיד לאחר מכן הצטרפו למעשה התקיפה יתר המשיבים ותקפו את המתלון בכל חלקי גופו. המשיבים המשיכו בתקיפה גם לאחר שהמתלון נפל על הרצפה, ובעטו בו בכל חלקי גופו, לרבות ראשו צלעותיו ורגליו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלון חבלות של ממש בדמות מספר שברים בעצמות אפו; שבר במחיצה הגרמית; המטומות קטנות בגולגולת; ושבר בשן.
5. יוער, כי המבקשת ציינה בסיפא בקשתה, כי חרף המסוכנות הנשקפת ממשיב 1, כמו גם מיתר המשיבים, נכונה היא לשקול "ליתן הסכמתה לשחרורם של המשיבים בערובה וקביעת תנאי שחרור הולמים, וזאת בתנאי שהמשיבים יתחייבו לעמוד בתנאים שייקבעו, וככל שיציעו מפקחים שימצאו ראויים, והכל באופן שיהיה בו כדי להפחית באופן משמעותי ממסוכנותם".
6. בדיון שהתקיים לפניי, חזרה באת-כוחה של המבקשת על בקשתה. כן ציינה היא, כי משיב 1 מרצה עונש מאסר לתקופה שאינה קצרה, אולם על-פי רישומי שירות בתי הסוהר, הוא צפוי להתייצב בפני ועדה שתשקול שחרור מוקדם, כאשר בצד השחרור המנהלי, ייתכן שהוא ישוחרר ממאסר כבר בחודש פברואר 2023. בהתאם לכך, קיים חשש כי אי-הארכת מעצרו תביא לכך שהוא ישוחרר ממאסר, בלא שנקבעו תנאים למעצרו.
7. בא-כוח המשיב התנגד לבקשה. לעמדתו, בהתאם לפסיקת בית משפט זה, מאסרו של משיב 1 מהווה חלופת מעצר ראויה, ועל כן, אין מקום להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריא.
8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה.
9. בא-כוח משיב 1 הציג בפניי שתי החלטות של בית משפט זה, בהן הסתפק בית המשפט במאסרם של הנאשמים כחלופת מעצר (בש"פ 10191/17 אלצ'יק נ' היועץ המשפטי לממשלה (14.01.2018); בש"פ 1229/05 אירן נ' מדינת ישראל (08.03.2005)). אומנם, עניינם של החלטות אלה שונה מהמקרה שלפניי, בכך שבענייננו מדובר בבקשה ראשונה להאריך את מעצרו של משיב 1. יחד עם זאת, ישנם קווים מקבילים בין המקרה שלפניי ובין אותן מקרים, במובן זה שבית משפט זה היה נכון לשקול לשחרר את הנאשמים באותם מקרים ממעצר, וזאת - היות שהם מרצים כבר עונשי מאסר בפועל.
10. ברמה העיונית, קיימים הבדלים בין עונש מאסר המוטל על מי שהורשע בדיון, לבין מעצר של נאשם בפלילים. יחד עם זאת, בנסיבות אלה, לא מצאתי כי קיים הבדל כאמור ברמה המעשית. שכן, אין בהחלטת השחרור הפורמלית של משיב 1 כדי להביא לתוצאה מעשית של שחרורו ממעצר (במובן האופרטיבי) או מפיקוח.
11. כמו כן, הואיל והמבקשת לא התנגדה לשחרור משיב 1 בתנאים או בערבויות שיש בהם להגשים את מטרת המעצר; והואיל ואין כל וודאות שמשיב 1 יזכה בהקלה של שחרור מוקדם על-ידי הוועדה המוסמכת - הדעת נותנת, כי

משיב 1 יוותר במאסר בחודשים הקרובים, ולפחות לאחר תום 90 הימים נשוא בקשה זו.

12. בנסיבות אלה, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה להארכת מעצרו של משיב 1. סבורני, כי בשלב זה ניתן להסתפק בהמשך ריצוי מאסרו, תוך קביעה כי משיב 1 לא ישולב בסבב חופשות ולא יצא מכותלי בית הסוהר, לרבות לצרכי שיקום.

13. ויודגש: אין באמור לעיל כדי לשלול מהמבקשת את האפשרות להגיש בקשה מתאימה בהמשך לבית המשפט המוסמך להורות על מעצרו של משיב 1, היה ותיווכח לדעת שחל שינוי המצדיק להגיש בקשה כאמור, ובראשם - כי משיב 1 צפוי להשתחרר בשחרור מוקדם.

14. סוף דבר: הבקשה נדחית, בכפוף לתנאים ולהערותי לעיל. העתק של החלטה זו יומצא למפקד בית הסוהר באגף בו המשיב מרצה את מאסרו.

ניתנה היום, כ"ב בחשון התשפ"ג (16.11.2022).

ש ו פ ט